

רע"פ 2681/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 2681/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בע"פ 41576-01-19 מיום 18.3.2019 שניתן על-ידי כב' השופטים ר' וינוגרד, ע' שחם וש' ליבוביץ

בשם המבקש: עו"ד אריאל עטרי

בשם המשיבה: עו"ד שרית חתוקה

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי (השופטים ר' וינוגרד, ע' שחם וש' ליבוביץ') בע"פ 41576-01-19 מיום 18.3.2019, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (סגן הנשיא מ' כדורי) בת"פ 52183-08-17 מיום 29.3.2018 ומיום 2.12.2018 בהתאמה.

2. המבקש הורשע, על פי הודאתו, בשלוש עבירות של ניסיון לביצוע מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים, לפי סעיף 348(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, (להלן: חוק העונשין) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין

ובצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, ובניסיון לביצוע עבירה של הטרדה מינית של קטינה מתחת לגיל 15, לפי סעיפים 3(א)(6)(א) ו-5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1988, יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.

3. על פיעובדות כתב האישום המתוקן, בין המועדים 1.8.2017-30.7.2017 "גלש" המבקש באתר אינטרנט לצורך שיחות ומפגשים מיניים. באותה עת, במסגרת פעילות משטרתית, "גלש" באתר שוטר שהשתמש בכינוי "הילדה הכי יפה" ("להלן: "הילדה").

בחלק הכללי של כתב האישום תואר כי המבקש ו"הילדה" שוחחו מספר פעמים באמצעות אתר האינטרנט והטלפון, ובמהלך שיחות אלוהבירה "הילדה" למבקש, במספרהזדמנויות, כי טרם מלאו לה 14 שנים. לעומת זאת, בהמשך כתב האישום נכתב כי בחלק מן המקרים ציינה "הילדה" כי היא בת 14.

במסגרת הקשר שנוצר בין השניים הפציר המבקש ב"ילדה" כי תשלח לו תמונות וסרטונים של איבריה המוצנעים, ואף שלח לה צילום של פלג גופו התחתון עירום, וסרטונים בהם הוא מביא עצמו לכלל פורקן מיני.

עוד תואר כי המבקשקבע להיפגש עם "הילדה" על מנת שיבצע בה מעשים מיניים, ולאחר שהמתין לה כרבע שעה במקום בו קבעו להיפגש נסע מהמקום.

4. בגזר דינו, עמד בית משפט השלום על החומרה היתירה שבביצוע עבירות מין כלפי קטינים דרך רשת האינטרנט, ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע המבקש נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

5. בבואו לגזור את עונשו של המבקש בתוך המתחם, שקל בית המשפט לקולא את הודאתו שניתנה בשלב מוקדם של ההליך; את עברו הפלילי הנקי; את העובדה כי המבקש פנה מיוזמתו לטיפול פרטי אצל פסיכולוג קליני; וכן את התרשמותו החיובית של הפסיכולוג הפרטי ממנו.

מנגד, שקל בית המשפט לחזמראאת הערכת המרכז להערכת מסוכנות לפיה רמת המסוכנות המינית הנשקפת מהמבקש היא בינונית-גבוהה; את סירובו של המבקש להשתתף בטיפול ייעודי וכוללני לעברייני מין, חרף המלצת שירות המבחן על כך; וכן את הימנעותו של המבקש ליטול אחריות מלאה על מעשיו.

משכך, הטיל בית המשפט על המבקש עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, וכן עונש של 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת מין לפי פרק י' סימן ה' לחוק העונשין, למשך 3 שנים.

6. המבקש הגיש ערעור על הכרעת דינו וגזר דינו לבית המשפט המחוזי בירושלים, ובמסגרתו טען כי יש לזכותו מהרשעתו בעבירות של ביצוע מעשה מגונה בקטינה אשר טרם מלאו לה 14. זאת, שכן לטענתו אין בעובדות כתב האישום בהן הודה בכדי לבסס את התשתית העובדתית הנדרשת להרשעתו, מאחר שלשיטתו מעובדות כתב האישום משתמע כי "הילדה" הייתה בת 14 שנים.

בנוסף, הליו המבקש על חומרת העונש שהוטל עליו, החורג לשיטתו ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, וטען כי בית משפט השלום לא שקל כראוי את השתתפותו בהליך טיפולי.

7. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש, תוך שקבע כי לא נפל פגם בהרשעתו בעבירה האמורה, שכן בחלקו הכללי של כתב האישום - המהווה חלק בלתי נפרד ממנו- צוין בפירושי "הילדה" הבהירה למבקש במספר הזדמנויות כי טרם מלאו לה 14 שנה.

עוד צוין כי אין לזכות את המבקש מאחר שהלהלא הסתפק בהודיה בעובדות כתב האישום בלבד, אלא אף "חתם יחד עם בא-כוחו על הסדר הטיעון שבו נתן את הסכמתו המפורשת להרשעתו בעבירות הכלולות בכתב האישום".

בית המשפט הוסיף עוד כי מודעותו של המבקש לגילה של "הילדה" עולה גם מהדברים שמסר לעורך חוות הדעת מטעם המרכז להערכת מסוכנות שהוגשה לבית משפט השלום, שכן נכתב בה מפיו כי "התכתבתי עם נערה מתחת לגיל 14.. במהלך השיחות היא טענה שהיא אוטוטו בת 14".

לבסוף, נקבע כי לנכוח מדיניות הענישה הנוהגת, הערכת המסוכנות בעניינו של המבקש, ותסקיר שירות המבחן הרישאין מקום להתערב בעונש שהושת עליו בבית משפט השלום.

8. המבקש הגיש לבית משפט זה בקשה לרשות ערעור - היא הבקשה שלפניי - ולצידה בקשה לעיכוב ביצוע העונש. ביום 28.4.2019 נעתרתי לבקשה והוריתי על עיכוב ביצוע עונש המאסר עד למתן החלטה אחרת.

9. בבקשתו שב המבקש שוטען כי שגו הערכאות הקודמות משהרשיעו אותו מאחר שאין בעובדות כתב האישום בהן הודה בכדי לבסס את הרשעתו בעבירה של ניסיון למעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים, וכי העונש אשר הוטל עליו חורג מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים.

בנוסף, סבור המבקש כי שגה בית המשפט המחוזי משקבע שהיה מודע לגילה של "הילדה" בהסתמך על דברים שאמר במסגרת הערכת מסוכנותו.

דיון והכרעה

10. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

11. הלכה היא כי בקשת רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש מפני עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני שנגרם למבקש.

יתירה מזו, בקשת רשות ערעור על חומרת העונש לא תתקבל אלא במקרים בהם קיימת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים (רע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל 11.4.2019).

12. הבקשה שלפני אינה עומדת באמות המידה האמורות, ודי בכך כדי לדחותה.

חרף ניסיונו של המבקש לשוות לטענותיו נופך עקרוני, אני סבור כי למעשה בקשתו אינה חורגת מדל"ת אמותיו של עניינו הפרטי אשר נדון באופן מקיף וממצה בפני הערכאות הקודמות.

כך, משהודה המבקש בעובדות כתב האישום המתוקן, ובפרט באמור בחלק הכללי של כתב האישום – אשר לפיו "במספר הזדמנויות, הבהירה הילדה לנאשם [המבקש – י' א'] כי טרם מלאו לה 14" (ההדגשה אינה במקור) – בדין קבע בית המשפט המחוזי כי ניתן להרשיע את המבקש במיוחס לו.

13. כמו כן, אני סבור כי העונש אשר הוטל על המבקש חמור כלל ועיקר. העבירות בהן הורשע נועדו להגן על שלומם של קטינים, שלום גופם ושלום נפשם. לדידי, לנוכח התנהגותו של המבקש כלפי מי שהוצגה בפניו כילדה אשר טרם מלאו לה 14 – התנהגות אשר כללה שליחת סרטונים מיניים בוטים ל"ילדה" וניסיונות לקבוע עמה פגישה בעלת אופי מיני מובהק-אין מנוס מהטלת עונש מאסר על המבקש מאחורי סורג ובריח.

14. בשולי הדברים מצאתי לנכון להעיר, כי הערתו של בית המשפט המחוזי, לפיה ניתן לבסס את מודעותו של המבקש לגילה של "הילדה" גם על דבריו כפי שהובאו במסגרת הערכת המסוכנות – אינה מקובלת עליי.

הערכת המסוכנות המוגשת לבית המשפט מכוח סעיף 6(א)(1) (א) לחוקהגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 נועדה לסייע לבית המשפט להעריך את מסוכנותו של אדם שהורשע בעבירת מין ואת האפשרות שישבו ויבצע עבירות מסוג זה בעתיד. אין תפקידה של הערכת המסוכנות להביא בפני בית המשפט את גרסת הנאשם, אשר מקומה להתברר באופן עצמאי ובלתי תלוי במסגרת ההליך השיפוטי (ראו והשוו: ע"פ 3472/11 פלוני נ' מדינת ישראל בפסקה 17 לפסק דינו של השופט צ' זילברטל (3.9.2012)).

15. הבקשה נדחית אפוא.

המבקש יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל אשר הוטל עליו ביום 9.6.2019 עד השעה 10:00 בבית מעצר "ניצן" או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר בטלפונים: 08-9787377 או 089787336.

ניתנה היום, כ"ד באייר התשע"ט (29.5.2019).

ש ו פ ט
